

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

V. De Vita Christi ab Anno ætatis duodecimo usque ad Trigesimum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

pro Iosephi filio haberi vellet. 2. Quòd causam remansionis suæ ignotâ tunc voluerit. 3. Quòd discere videretur more aliorum rudium puerorum. 4. Quòd infinitam sapientiam suam absconderet. 5. Quòd non carperet imperia aliorum opiniones. 6. Quòd laudaret rectè rebus sentientes. 7. Quòd ad laudes suas et benediceret.

III. PUNCTUM. Paupertatem exercere.

1. Quòd annis singulis tam longam & difficilem profectioem susciperet. 2. Quòd pedibus illud conficeret. 3. Quòd victum ostiatim colligeret. 4. Quòd diversorio careret. 5. Quòd à pluribus hospitio exclusus æquanimiter illam repulsam ferret.

In Colloquio implorandum Divinæ Matri suffragium est, ad impetrandam gratiam, & conservandas in animo, & opere complendas admirabiles DEI doctrinas.

Meditatio.

De Vita Christi ab Anno Duodecimo usque ad Trigesimum.

Oratio præparatoria ordinaria.

I. PRÆLUDIUM. Redux Dominus ex Jerusalem in Nazareth, mansit illic Parentibus suis.

ab anno duodecimo ad trigessimum usque
libitus; atque ita octodecim hos annos exegit,
crescens ætate, sapientiâ, & gratiâ apud DEUM,
& homines.

II. PRÆLUDIUM. Videre Christum Josepho
Patri suo collaborantem.

III. PRÆLUDIUM. Gratiâ postulare, co-
goscendi, amandi, & constanter exercendi
inerrimam illam obedientiam, profundam
Humilitatem, & arctissimam paupertatem,
quâ Dominus, & Magister meus amplexus est,
& per octodecim omnino annos exercuit, ut
adillarum me amorem suaviter incitaret.

I. P U N C T U M.

Obedientia.

Consideranda.

Inscrutabilis est obedientiâ Filij DEI abyf-
la. Obedit enim. 1. Universaliter quoad
omnia sibi imperata. 2. Ubique & semper. 3. In
rebus abjectissimis, & ideo secûndum huma-
næ intellectus judicium indignissimis obedi-
entis Majestate. 4. Non parentibus solum, sed
quandoque etiam aliis, in parentum præsentia
quidpiam jubentibus obtemperat. 5. Obedit
pocorruptè. 6. Alacriter. 7. Sine excusatione
aut

aut obmurmuratione aliqua. 8. Externam & internam obedientiam præstat, exequens nimirum imperata, & ex animo exequens. 9. Motivum obediendi unicum est charitas, & æterni patris sui beneplacitum.

Hic illud potissimum ponderabo, quã preciosa corã DEO sit hæc virtus, cū sacre literæ de octodecim, quos sub Parentibus suis Christus exegit annis nihil aliud nobis manifestent, quàm sub me illud obsequendi studiũ, quod pauculis hisce verbis totum comprehendunt: *Es erat subditus illis.* Non utique hoc ideo solum fit, quod aliud memorabile nihil hoc tanto tempore gesserit Redemptor noster, quod ad vitæ nostre institutionem servire possit, sed quod tanti pretii coram Divinis oculis sincera obedientia sit, ut, si Salvator mundi aliud longo octodecim annorum spatio non egisset, quàm obsequi, tempus non nisi optimè censendus sit impendisse, & quasi ad docendam tam arduam virtutem contractius aliquod tempus non fuisset sufficere.

Nempe hoc unum dicere: *Erat subditus illis,* & postmodum tacere, idem est, ac dixisse. Ille, qui unico momento omnem supremæ perfectionis disciplinam tradere potuisset, per integros octo & decem annos vitæ suæ aliud docere

cernam & que non voluit, quàm obedire. Penetrare igitur
ens nimirum fudebo, quod tam exquisitè Redemptor meus
9. Mo. deicit; & si quidem penitus inspicere volue-
& æternam, quidnam sit illud, in quo obsecutus est, de-
prehendam, nihil esse penitus, quod imperatum
à pretio- sibi integerrimè non perfecerit: & singillatim
re de ob- quidem res ejusmodi deprehendam, quæ huma-
us exegit- nus certè judicio non nisi abjectissimæ viden-
am suble- re esse, qualia sunt, excitare ignem, parare ci-
ulis hinc- bos, sternere mensam, lavare lances, purgare do-
at suble- mum, aperire & claudere fores domesticas, af-
a fit, quod- ferre, quæ variis usibus opportuna sunt, laborare
pore gel- in officina lignarica, dolare trabem, suppelecti-
æ nostræ- tum curare, & si quid porrò est ejusmodi obse-
anti pre- quiorum.

Hic jam subsiste nonnihil, anima mea, &
cientia sit- considera, quibus in rebus tam longo tempore
Etodecim- te se occupet, in quo omnes thesauri sapien-
equi, tem- tiæ & scientiæ sunt absconditi. Ah quàm verè
pendisse- absconditi! vide, quid agat ille, in quo corpo-
virtutem- ratur omnis Divinitatis plenitudo habitat. Er-
isset suff- gomnis ille admirabilis perfectionum appa-
ditus il- ratus eò tandem recidit, ut in officiis tam abje-
c dixisse- ctis exerceri jam debeat! Poterat certè nobilif-
emæ per- simo tantorum decorum thesauro ad sui cogni-
, per in- tionem & amorem adducere totum planè
aliud do- mundum, & homines, quotquot erant, univer-
cer- fos

los, addictos obsequiis suis, & amori suo man-
 patos habere, sed nimirum ille, qui omnia pos-
 rat, non nesciebat, quid coram DEO esset pro-
 tiosus. Et ideo non alio modo propagare Pa-
 terni Patris gloriam voluit, quam obedienti-
 sincerissimæ studioso cultu. *Veni, inquit, ut facerem voluntatem meam, sed Patris mei.*
 Dicce, mi homo quàm digna, quàm preuola
 in Conspectu DEI hæc obsequendi Virtus.

Affectus.

1. Æstimanda pro meritis, & diligenda
 obedientia, quam tanti fecit sapientissimus Re-
 demptor noster. Erubescere verò etiam de-
 beo recordiam mentis meæ, quòd neq; amo-
 ris, neque studij aliquid in sublimem hanc vir-
 tutem impenderim, quin imò contemptum
 non raro illam, quam tanti à DEO æstimatam
 & proprio exercitio DEI Hominis consecratam
 scivi. 2. Desiderabo illam, & ejus studium
 mihi deinceps cordi ut sit, curabo, tanquam
 quod singulare DEI donum. 3. Ex considera-
 tione, quàm refractaria fuerit hucusque exacti-
 vita mea, justam contra memet indignationem
 concipiam, & detestabor rebellem voluntatem
 meam pertinaciam. 4. Et veniam tam notum
 erroris flagitabo. 5. Firmiter mecum statuantem
 opitulante DEI gratia, integrè me virtutis obe-
 dientiam.

dentia cultui consecrare, amoris, & imitationis Salvatoris mei studio. Curabo sollicitè, ne quid sit, quod imperatum mihi integerrimè non exequar, ne quæ obsequendi uspiam elabatur occasio. 6. Ad hoc gratiam à DEO flagitabo, per infinita merita obedientia Redemptoris mei, quem ipsum obsecrabo, ut eam mihi largiatur virtutis hujus perfectionem, quam ipse in me desiderat, & quam mihi obedientia suæ pretio comparavit. 7. Magni igitur fiat perfectio obedientia, & de reliquo securi vivamus. Parum interest, quid sit, in quo servimus; si voluntatem DEI facimus, sufficit. 8. Sed impleamus hanc æterni Patris voluntatem juxta Redemptoris nostri amantissimi exemplum, semper ea, quæ vilia sunt, & abjectiora, splendidis & magnificis præferendo. 9. Quis tandem est, qui conqueri deinceps audeat, non ea sibi committi officia, quæ meritorum suorum ratione & præstantia requirit, si Salvator orbis terrarum tam diuturno tempore in officio tam despicibili, & in obsequiis familiae suæ pauperum occupari non erubuit?

II. P U N C T U M.

Humilitas.

Consideranda.

Profunda fuit DEI filij Humilitas. 1. Quoad
B b res

res, in quibus distinebatur. 2. Quoad personas, quibus suberat. 3. Quoad discursus, quos habuit. 4. Quoad actiones, quas exercuit. 5. Quoad curam, quâ latere semper studuit. 6. Quoad graves sæpe ex labore fatigationes. 7. Quoad subsidia, & solatia, quæ alienis laboribus frequenter adhibuit. 8. Quoad defectus proximorum, quos omni studio occultavit. 9. Quoad laudem, quam nulli, qui illam merebatur negavit. 10. Quoad alienorum defectuum tolerantiam. 11. Quoad loquendi parcitatem. 12. Quod nunquam de se, suisque præconiis quidpiam loqueretur.

Affectus.

1. O inestimabilis thesaurus, quàm parum notus es inter Homines! 2. Eja adeste cæci iudices, qui plus vobismet sapitis, quàm ipsa incarnata Patris sapientia. 3. Disce hic arrogantiæ anime, quàm pueriles questus tui sint, quos defundis, quòd inglorius lateas, si non arduis negotiis, & muneribus admovearis. 4. Ea, quæ tibi Deus liberaliter indulget, talenta, an talia putas esse, quæ cum Redemptoris tui Cælestibus thesauris comparari possint? si quid, & quantum potes, te humilia; tam profundè detestari non senties, quin abjectius aliquid merearis. 5. Sed, ô Deus, & Salvator meus Humillime

quibus artibus ego ad Humilitatis tuæ abyssum
quoquo modo accedam? Si Majestas tam abje-
ctæ habetur, quò nihilum debet se demittere,
& quis locus sat profundus erit, pro indigno
peccatore! 6. At hoc saltem, ut ab Humilia-
tionibus tuis commodi referam, largire, ut sub-
lime nihil tuiam; sed abjecta, & vilia diligam,
quæ tibi tantopere fuerunt in amoribus: fac, ut
mundi plausus, & honores execrer, neque ma-
gnum aliquid reputem, nisi tibi fieri quàm si-
millimum. 7. Erubescere tandem intolerabilis
superbia, quiesce indomitæ ambitionis furor,
cum Deo sic annihilari vides, & tu magnus
apparere infana libidine identidem gestis?
Etiamne fieri poterit, mi JESU, ut credam,
quantus sis, & tamen honoribus inhiem? an
ego octodecim annorum Humillima solitudo
non satis est efficax, ut ad imitandum te me
provocet, quem tantùm in hac conditione tam
humili veneror, & adoro?

III. PUNCTUM.

Paupertas & Tolerantia.

Consideranda.

Pauper fuit & patiens Dei filius. 1. In opi-
nicio fabri lignarij. 2. In victu & vestitu. 3. In
Bb 2 ha-

habitatione. 4. In familiaribus suis. 5. In magna variarum incommoditatum frequentia. 6. In longâ omnium deliciarum absentia. Hanc totam Regis & Magistri mei doctrinam, & opera doctrinæ conformia penitus curabo intelligere, & altè in mentem demittere, observando, quàm cum ætate crescant Regiæ illius virtutes. Jam enim obedientia longè quàm antè laboriosior est; Humilitas longè jam profundissima, quia conjuncta cum desplicatu quodam peculiariter; paupertas, ex duris laboribus & lassitudine afflicta. Quæ omnia sunt ejusmodi, ut veram, delicias, honores, & propriam voluntatem meam amandi rationem me doceant.

Affectus.

1. O te divitem nimium Regia Paupertas, quæ Divinum Salvatoris mei pectus ita dominatum tuo subjectum habes, ut labores tam asperos, & facilè, & jucundè subire illam facias. 2. Huc delicati voluptatum venatores, redete Dominum Majestatis inter infimæ sortis, ut apparet, homines, laborioso officio, & quotidianis sudoribus victum sibi comparantem. 3. Ah Dulcis Jesu! quænam etiam necessitate adegit, ut hanc tam laboriosam & plenam calamitati us vivendi rationem susciperes, & in ea decem ipsos & octo annos perseverare velles.

ls, quasi ex ignobili, & obscurissima hominum
sore esse aliquis? 4. Nempe infinita Bonitas
tua est, quæ tam abjectum te fecit, ut me ad si-
militudinem virtutis hujus studium invitares exemplò
tuo, & rem mihi tam salutarem amare doceres.
5. Et poterone ego deinceps cupidinis aliquid
erga vitæ hujus delicias fovere, postquam te, mi
Jesu, vidi proprii sudoris pretiò quotidianum
victum comparare? 6. Eritne causa dein-
ceps aliqua conquerendi contra victus, vestitus
habitationis vilitatem, ex quo video, quòd ad
paupertatem tuam angustissimam vix aliquid
adhuc accesserim. 7. O pauperrime, ac pa-
tientissime JESU, da mihi, obsecro, gratiam
imitandi Regias virtutes tuas, & libenter pa-
tendi tecum. Ita te per illam Divinæ mentis
tue læticiam obtestor, quâ perfusus es, cum pa-
tereris pro me. 8. Detestor hanc carnis meæ
sensualitatem, & ab hoc momento moriar omni
conquirendarum deliciarum studio, & tuæ imi-
tationis amore amplectar, quidquid naturæ
asperum videbitur.

Colloquium fiet cum Redemptore, Dominò
& Magistrò meò, adorando perfectiones Ejus,
& meas execrando imperfectiones, veniámque
postulando, quòd tam negligens in virtutum
Ejus studiò fuerim. Imploratâ dein gratia ad-
B b 3 juri-

jurice proponam emendationem, & ad illam
 jam nunc inchoandam me offeram, Ad Divinam
 Matris conclave, & S. Josephi officinam me
 conferam, utriq; socordiam meam confitebor,
 & emendationis decretum significabo, ejusq;
 testes illos invocabo, &c.

Compendium Meditationis.

De vita Christi ab Anno Duodecimo
 usque ad Trigesimum.

Oratio Præparatoria.

I. PRÆLUDIUM. Christus Nazarethum re-
 dux, Parentibus usque ad trigesimum ætatis
 suæ annum subditus vivit, crescens sapientia
 & gratiâ apud DEUM & homines.

II. PRÆLUDIUM. Videre Dominum Josepho
 collaborantem.

III. PRÆLUDIUM. Petere gratiam
 cognoscendi, amandi, & imitandi obedientiam
 humilitatem, & paupertatem Salvatoris mei.

I. PUNCTUM. Obedit. 1. Universaliter
 2. Ubique & semper. 3. In rebus abjectissimis
 4. Quibusvis imperantibus. 5. Promptè 6. Abs-
 critè. 7. Nihil excusans aut obmurmurans
 8. Opere & voluntate. 9. Ex motivo charita-
 tis. 10. Abstinet à famosis pro DEI etiam glo-

in patrandis rebus, quia sic æterno Patri placitum est.

II. PUNCTUM. Humiliat se. 1. Occupando se in re tam vili, 2. In conversatione sua. 3. In sermonibus. 4. In actionibus suis. 5. Se occultando, 6. Se fatigando. 7. Aliis serviendo. 8. Errores aliorum excusando. 9. Alios honorando. 10. Alios tolerando. 11. Parcè loquendo. 12. Nihil de se dicendo.

III. PUNCTUM. Paupertatem exercet. 1. In officio suo. 2. In Victu. 3. In habitatione, & vestitu. 4. In iis, quibus familiarius usus est. 5. Tolerando varias tenuitatis domesticæ molestias. 6. Procul à se omne delicatum genus removendo.

In Colloquio, Veniam rogabo, quòd tam segniter Divinas has virtutes coluerim, & gratiam emendandi postulabo, consecrando me illico ad inchoandum, quod proposui, idque mente in conclavi Virgineæ Matris, & Josephi
Officina versans.

